

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้
 ให้อภัยคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทั่วทั้งแผ่นดิน
 ให้อภัยคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทั่วทั้งแผ่นดิน
 ทั่วทั้งแผ่นดิน ๕๕ คน บัณฑิตเอก อัครราชทูต อธิบดี
 ยอห์นไวท์สัน คนสิ้นคนทาง นอกรีต ทำถนน สกน
 โนธา ๕๕ เรืองทวทงนี้ ทารุหรือบพิ ตานพัญญู เร
 บุคขันธ์ มืดมนหนักหน โดยพิธีกรรมมา จิตรวิกรม
 ๕๕ ราชวงศ์:๓๓ เสด็จไปไหนมาไหน เชื้อตัวนั้น ราก
 หนึ่งนั้น กระสุนมาตุจฉา ขาวดัดทูลถาม เทตขับโปรดปราน ๑

v. 2.

Part of a Romance (P 301)

บัดเดี๋ยวใจ เปนสายพิรุณริน กระเบนพองฟูม พาย
 กระจายดับ เพ็ชรรุ่งยับดับ ไปดงใจท้อวัน รัชทายาท
 พาลมาในเมตติง อัสรันโลโลกด กระโดดตาม ๑๖๖
 พระเวดเมฆมืดเป็นมอกพยับ นอกรีตต้นฟ้า หนึ่ง
 ไมเช่นเช่นสุริยขึ้น ดงงำขาม พระโขนงตามกวดแกม
 พระแสงทรง เปนลมพัดพัดท้อกร:พัวทวน กิเชช
 ปุถุภษาปฐกทั้ง เมฆกระเด็นเห็นตม พระสุริยขึ้น จ

เมื่อนั้น จงเนรมิตลวดนงอุสา พงพองศรกลกชกกลยา ออากน:
 พระยอดฟ้าใจ ใหลยมิคตมยนี้ดีเป็นที่สุด นงนช
 พิมรุกพิศไสย ฌโธเทนองคพระทรงใช้ มาตติไ
 อวงเนตรกกลยา. เพระกุกุศลนั้นศลตณจิตร จึงไหเส
 พิศิมาตเป็นนภัทน อดยเทวณอญเข็ญเลงมา มาตณ
 คคณนทง ฌไกรยเตนังสภมวาทม มารตทรม ฌางจิ:
 ไรศลล ก็เลอสมลล ไรศกจาบนี้ กลยขินข้มพิมรัจ จึง
 พิศกลกษกรรจา จ:ทนม เห็นยเป็นนงนช จึงเมเท: เท:
 ฌันนไป ฌตรบภาวไณ มาบตันี

N°4 . Part of a Religious Work, translated from the Pali into Siamese (P.302)

สักขุโธมึปชโย อูสาท:รักษ พระโธโรบารันตัม รกสสิ
 ทกเป็นนี้จ:สึน เลตางขุในทชกสณล:กาม:ปติ ๑ .สิ
 ประ:ทร ฌางขุในคตติ ๔ ประ:ทร เลปราชจากบาพทรมมี ๑
 ตอปรตจาก อ:กุศลทชกัมปติ ๑ .ประ:ทร จักโธข้อมาพูน:
 มีสโตปชโย ทปประ:ตจตุรกายเสปโธยมปัฐนชกจิ:บา
 นไปยลลรรคสมปติ พระนิมกณีสมปติ เป็นอนเทียง
 เเล

ก็มีลาภที่ใหญ่เป็นพรธิดา มีที่ม้ออก ก็มีขึ้นให้เขียนใส่ ให้เวียงชน
 ๓๓ ๓๔ ลากที่ใหญ่งทอของให้ภกฉมแปล ลากที่ให้รู้ลยบแห่ง
 ๓๕ ๓๖ คนเขาไม้ดี ลากที่ให้เสียทราสารพวงตา ลากที่ให้จากอ
 ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
 ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

No. 7. Part of the 3rd Chapter of the Acts of the Apostles, as translated by the Protestant Mission in Sicily (P. 30)

๑ ในกาลนั้นเปโตรกับโยหันน์เข้าไปวิหารที่หน้าภูษามาน เพศ
 ๒ ชายสามโมง ๓ แลเสนาคนง่อยแต่แรกครั้นแม่เอง ทราบซึ่งเขาแบ
 ๔ ไร่ทกฉนั้น ๕ ณะประต้ววิหารช้อตประต้าม ช้อทกรแต่เขาไปในวิหาร
 ๖ แลแล้วจึงเห็นเปโตรกับโยหันน์ จะเข้าไปที่วิหาร เดียวนั้นจึง
 ๗ ช้อทกร ๘ แลเปโตรกับโยหันน์ กล่าวหา ว่าแม่คนเราเกิด ๙ ๑๐
 ๑๑ ของดูทกรสองค้อยทกรบ้ทกรนั้น ๑๒ ส่วนเปโตรจึงว่า ๑๓ ใจนึกของเรา
 ๑๔ ก็ไม่มี เท้เรามิอยู่ก็จจะให้ทกร ทกรเดชาช้อเยชูครต้วต้วเร้เท้ทกร
 ๑๕ เรอลูกขึ้นไป ๑๖ จึงยั้งตาช้อทกรบ้ทกรนั้นคนนั้น ๑๗ ฟ้าตั้นต้ามทกร
 ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐